

Rovatvezető: Király Pál

EGYESÜLETI KÖZLEMÉNYEK

Nyugdíjasokról való gondoskodás az Erdészeti Tudományos Intézetben

Az Országos Erdészeti Egyesület 1975. május 20-i választmányi ülése megtárgyalta a Szociálpolitikai Bizottság előterjesztésében a nyugdíjas erdészeti műszaki dolgozók helyzetét. A választmány megállapodott a tennivalókban. Többek között elfogadta azt a javaslatot is, hogy Egyesületünk szaklapja ismertesse, a vállalatokban és intézményekben miként gondoskodnak a nyugdíjasokról. Helyi csoportunk kezdeményezésére röviden ismertetem ezt az Erdészeti Tudományos Intézet vonatkozásában.

A Szociálpolitikai Bizottság javasolta, hogy a vállalatok és intézmények a már tapasztalt több jó példát követve emeljék a nyugdíjba vonulás előtt álló dolgozók fizetését a szolgálati idő, a képzettség és a munkavégzés alapján megállapított fizetési kategória felső határára. Ez a javaslat az Intézetben belül a táblázat adatai szerint érvényesült. A korpótlékkal növelt alapfizetések a nyugállományba vonuláskor meg is haladták a fizetési kategória felső határát.

Nyugdíjazás előtt a korpótlékkal növelt fizetések beállási szintje %-ban

Munkakör	1967	1968	1969	1970	1971	1972	1973	1974
Kutatói	110	—	—	140	160	—	—	265* 53**
Ügyintéző és kut. segéderői .	100	—	—	—	130	130	—	—
Egyéb	—	—	—	—	—	—	135	—

* Az 1974. III. hóig érvényben levő fizetési kategória figyelembe vételével.

** Az 1974. IV. hóban rendszeresített új fizetési kategóriához viszonyítva.

Az Intézet sajátos helyzetének megfelelően általában a dolgozóra bízák, mikor kíván nyugállományba vonulni. Így a nyugdíjasok 82%-a a nyugdíj jogosultságát követően is folytatta munkáját, átlagosan 6 évvel később kérétek csak nyugdíjazásukat. Nyugállományba vonuláskor minden dolgozó az általa végzett munka szintjétől függően kormány-, miniszteri-, illetve intézeti szintű kitüntetésben részesült.

A nyugdíjasok túlnyomó része szoros kapcsolatot tart az Intézettel, mert régi munkájával lényegében azonos jellegű munkát végez továbbra is. Ennek anyagi és erkölcsi jelentősége van. Éves jövedelmük gyarapodik az általuk szívesen végzett munkával, ez a volt kutatók esetében évi 22200 Ft, a volt műszaki ügyintézők esetében 14700 Ft, a volt kutatási segéderőikében 9000 Ft, a fizikai dolgozókéban 12200 Ft átlagosan. Az anyagi segítség mellett érdemes kiemelni azt a fontos tényezőt, hogy az aktív dolgozók kikérik és szívesen fogadják a nagy tapasztalattal rendelkező kutatók véleményét, segítségét. Így kapcsolatuk a munkához és a munkahelyhez törésmentes.

Mivel az aktív dolgozókkal és nyugdíjas társaikkal is gyakran találkoznak, nyugdíjas találkozók szervezése nem indokolt. Az Egyesület Helyi Csoportjának rendezvényein éppúgy mint az Intézet más rendezvényein rendszeresen részt vesznek. Megtartják az egyesületi és a szakszervezeti tagságukat. Az aktív dolgozókkal teljesen azonos elbírálásban részesülnek az üdültetésben. Továbbra is az Intézet tőrszárdájának tagjai és ennek előnyeit az aktív dolgozókhöz hasonlóan élvezik.

Meg kell említeni, hogy az Intézetben 20 olyan nyugdíjas is dolgozik, akik másutt kerültek nyugállományba, s nem kaptak munkát volt munkahelyükön. Szívesen dolgoznak az Intézetben, többen már a nyugdíjazás után eltöltött munka alapján tartoznak az ERTI törzsgárdájához. Ők is képzettségüknek és volt munkakörüiknek megfelelő munkát kapnak.

A nyugdíjasok munkakörülményei az aktív dolgozókéval azonos szintű. Az intézet vezetői érdeklődnek problémáik iránt és segítenek is a megoldásukban. Követendő gondoskodás, hogy a már nehezen mozgó, de munkát igénylő nyugdíjasnak a lakására viszik a munkát. Ez nemcsak anyagi gondoskodást, hanem élő, eleven kapcsolatot is jelent.

Reméljük, hogy ismertetésünkkel a Bizottság javaslatának végrehajtását indíttjuk el. Kérjük számoljanak be a másutt is tapasztalható jó eredményekről. Bizunk abban, hogy a jó példák nyomán az idősebbekről való gondoskodás ügyét mindegyütt jobban felkarolják.

Dr. Halupáné dr. Grósz Zsuzsanna

Az Erdőművelési Szakosztály 1975. június 17—18-án Nagykanizsán tartotta záró szakosztályülését, amelynek témája a bükkösök természetes felújítása és a szakosztály négy évi munkája volt.

Dr. Solymos Rezső szakosztályvezető üdvözlő szavai után *Farkas Pál* EFAG igazgató ismertette az erdőgazdaságban folyó munkákat az erdőműveléstől a fafeldolgozásig kihangsúlyozva a gondos munkaszervezést és az ezzel kapcsolatos feladatokat. Áll ez a fatermesztésre is, ahol, ha az adottságok megvannak, az őshonos kemény fajok gondos szervezést kívánó természetes felújítása kerül előtérbe.

Dr. Páll Miklós erdőművelési osztályvezető tájékoztatta a szakosztály tagjait az EFAG erdőművelési eredményeiről, ezen belül a bükk természetes felújításáról. Rámutatott arra, hogy a felújítási munkák szakszerű végrehajtását a megfelelő területi feltartás biztosítja.

A bükk természetes felújítási eljárás helyszíni tanulmányozására a *bánokszentgyörgyi* erdészet *oltárci* kerületében került sor. Itt *Varga László* erdészetvezető nagy tudással és szakszeretettel ismertette a természetes felújítás eredményeit.

A bemutatott agyagbemosódásos barna erdőtalajú erdőrészekben megfelelő előkészítés után 106 éves korban kezdték meg a véghasználatot. Az előkészítő munkákat egyrészt az 1961. és 1969. évi két belenyúlás (összesen 106 m³/ha-os előkészítő vágás), másrészt a feltárhálózat (1969—1970 években) kiépítése képezte. A belenyúlások erélye elegendő volt arra, hogy a csoportosan felverődött újulat (m²-enkint 6—75 db bükk csemete) a végvágás kezdetéig (1974. I—III. hónapok) megerősödjék. A véghasználat a felverődött bükk csoportok felszabadítását jelentette. Az újulat védelmét az irányított döntés és a fák magasságának (33—34 m) megfelelő távolságra előre kitűzött közelítőnyomok biztosították. A döntést úgy irányították, hogy egyrészt a törzs a közelítő nyom tengelyével 45° körüli szöget zárjon be, másrészt, hogy a korona alsó harmada fekdüjön a közelítő nyomon. Öt-hat törzs ledöntését a gallyazás és a darabolás követte, a döntők pedig egy másik közelítő nyomra álltak rá. A fa közelítették csak a gallyak és a rőzsék elégetése után kezdték meg, ez 1964-ig az ún. „csuszko”-n történt. A technológiai előrelépés a hosszúfás fakitermelés helyi eljárásának kialakításával történt. A ledöntött törzset két daraboló vágással három darabra vágták azért, hogy a közelítés alkalmával a csemeték sérülését a minimálisra csökkenték. A közelítést TL-54-es traktorral, illetve LKT-75-ös csuklótraktorral oldották meg. Az alsó rakodóra kiközéltett anyagot ott manipulálták, s ezzel elérték, hogy a kitermelt fa 84%-a iparifa lett. A vágásterületen visszamaradt tűzifa-vastagságú anyagot szabályszerűen feldolgozzák és a közelítő nyomok mellett sarangolva a nyár végéig tárolják.

A jó minőségű újulat érdekében a sérült csemetéket ollóval legkésőbb május közepéig törevágják.

A tisztítást főként a gyertyán és a hárs elleni küzdelem jelenti. Ezt a munkát meg az anyaállomány alatt megkezdik, de az újulat felszabadítását követő második, harmadik évben meg kell ismételni. A tisztítások folyamán a böhöncjelötteket is törevágják. A törzskiválasztó gyéritési kora (25 év) a gyertyán és a hárs az alsósintbe szorul. Ezek leveles, különösen rügyes hajtásai a vad részére egész éven át jó táplálékot nyújtanak. Az elegendő bükkösökhöz eleinte nem nyúlnak, mert ezeknél 15 éves korukban megkezdődik az öngyérülés.

A közelítő nyomokat a közelítés befejezése után 2 éves iskolázott bükk csemetével (13 ezer db/ha) beültetik. A nagy csemeteszámot a pótlások kiközébbölése végett alkalmazzák.

A bükk állományok magas, 7,1 m³/ha-os átlagnövedéke bizonyítja, hogy ezeken a területeken a bükköt feltétlenül fenn kell tartani, fafajcserére gondolni sem szabad.

A helyszínen egyrészt a nevelővágások növedéfkösző hatásáról, másrészt a vágás-érettségi kor felemeléséről alakult ki szakmai vita. Ez utóbbi a házigazdák tapasztalata szerint a barnabelűség kialakulását eredményezi.

A délután három óráig tartó bejárást, majd az izletes vadászed után *Varga László* erdészvezető színes diavetítéssel egészítette ki a helyszínen látottakat, amit több óráig tartó vita követett. Ezen lényegileg a következők hangzottak el:

- a bükkösök területe országosan csökken, aminek a fő oka a makktermés ritkasága, kívánatos a bükk csemetenevelés technológiájának tisztázása (Lócsey Iván);
- a bükk természetes felújítását a jelenleg érvényben lévő erdőművelési elszámolási rendszer egyáltalában nem segíti elő (dr. Páll M.);
- az állomány alól szedett bükk csemetékét sikerrel, 80%-os kihozattal lehet az öntözéses csemetekertekben nevelni (Reményffy Lászlóné);
- a Bükk hegységben a csoportos bontás helyett a bükkösök egyenletes megbontása és a vonalas szegélyvágás kombinációja ad megfelelő eredményt (Zathureczky L.);
- az elszámolást biztosító 60%-os bontás a bükknél szakszerűtlen, mert ennél a fafajnál az átfutási idő jóval hosszabb, mint a többinél (Zathureczky L.); hasonló okból kellene megállapítani a minimális csemeteszámot (5000 db/ha) (Deák István);
- a bükk és tölgy természetes újulatait az üzemtervekben minősíteni kellene, amit az üzemtervezők és a gazdasági szervek szorosabb kapcsolata is megkönnyítene (Jancsó G.);
- kívánatos a bükk területek mennyiségi, értéktermelő és magtermelő termelési célok szerinti besorolása és azok részletes természetési technológiájának kidolgozása (dr. Kollwenz); illetve a bükkösök erdőrészletenként differenciált meghatározása (dr. Páll M.);
- a gyomnyomás ellen sikeresen lehet a bükk és tölgy csemeték pétisózásával küzdeni, mert tapasztalat szerint a kezelt csemeték magassága ugrásszerűen növekszik (Zathureczky L.);
- a barnabelűség előfordulása nagyon gyakran csemetekori sérülés következménye, ezért a bükkösök kitermelésekor a kíméletes közelítésre kell nagy gondot fordítani (dr. Kollwenz);
- kívánatos a bükk természetes felújításával, de általában az erdőgazdálkodással komplexen foglalkozni. A sikeres felújítási eljárások mellett rendkívül lényeges volna a nevelő vágások technológiai hátterét (a kémiai feloldozás) megteremteni, s az extenzív gazdálkodásról az intenzívre áttérni. A kitűzött komplex feladatok fahasznosítási körzetek szerint kellene kidolgozni (Bartucz F.).

Dr. Solymos Rezső értékelte a szakosztályülés első napját és a szakosztály tagjainal egyetértően megállapította, hogy az OEE vezetőségéhez felterjesztendő javaslatok kialakítását csak a tölgyek természetes felújításának vizsgálata után lehetséges elvégezni.

A szakmai élményekben gazdag napot táborfűz melletti hangulatos vacsora zárta.

Június 18-án a Zalai EFAG által létesített mintegy 60 ha-os budafai arborétum megtekintésére került sor, ahol különösen a gyors (vastagsági) növekedést mutató *Thuja plicata* (15 éves korban 30 cm d_{1,3} továbbá a kiváló habitusú és fagyálló *Chamaecyparis lawsoniana* fajta tett rájuk nagy hatást. Az arborétum történetét és a benne folyó, ERTI-vel közös kísérleti munkákat *dr. Páll Miklós* osztályvezető, az arborétum létesítője ismertette.

A bejárást követően *dr. Solymos Rezső*, az OEE erdőművelési szakosztályának vezetője beszámolt a szakosztály négy éves működéséről. Megállapította, hogy a szakosztály az erdőművelés problémáit az erdőgazdálkodás komplexitásának szemszögéből perspektívakusan vizsgálta, kezdve a csemetetermeléstől a fafajpolitika és a nevelővágások ökonómiáján át — a vegyszerezés problémáit sem kivéve — a természetes felújítás munkáival befejezve. Megállapította, hogy a szakosztály csaknem valamennyi, de elsősorban a helyszíneléssel egybekapcsolt összejöveteleim kialakította javaslatait, amelyeket az egyesület vezetőségének továbbított. Javasolta a tölgy természetes felújításának vizsgálata mellett a cser és az akác problematikájának elemzését is. Ezeknek jobb elvégzése érdekében célszerűnek látszik kisebb — háromöt személyből álló — munkabizottságok létrehozása, amelyek egy-egy témakört részletesen kidolgozva terjesztenének a szakosztályülés, mint vitaforum elé.

Ezután a szakosztályvezető megköszönte a rendező erdőgazdaság fáradozását, a szakosztály tagjainak közreműködését az elmúlt négy év folyamán.

A Rendszerszervezési Szakosztály Göndöcs Imre elnök vezetésével ülést tartott. A fő napirendi pont a Balatonfelvidéki EFAG átszervezésével kapcsolatos tanulmányok bírálata volt.

A szakosztály tagjai elmondták véleményüket az előre kiadott tanulmányokról **dr. Wolfgang Sagl**: Szakvélemény a Balatonfelvidéki EFAG átszervezéséhez; **dr. Csonotos Gyula**: A fagazdasági vállalatok szervezési koncepciója — vázlat. A felszólalásokban dicséreteknek és bírálatoknak is bőven jutott szó. **Sagl** professzor tanulmányában kifogásolták, hogy létszámjavaslata (erős csökkentés) nem volt elég megalapozott, az átszervezés beruházás jellegű következményeit nem vette figyelembe, lineáris modellje elnagyolt. Pozitívumként a tanulmányok több jól használható javaslatot tartalmaznak: centralizált számítógépes információs rendszer, az irányítás felépítése (ez volt **Sagl** professzor munkájának legalaposabban kidolgozott része). Általában elismeréssel szóltak a szakosztály tagjai arról, hogy az egész fagazdaságot érintő szervezési tanulmányokat társadalmi szinten is közreadták. A vitában részt vettek: **Tusa Gábor**, **dr. Kassai Imre**, **dr. Lontai Endréné**, **Ott János**, **Kövér Zoltán**, **Anda István**, **Földes Sándor**, **Babay Aladár**, **Mészáros Gyula**, **Csötönyi József**, **Vidovszky Ferenc**, **dr. Nagy László**, **Bán István**, **Szörényi Márton**, **Hóbor Ferenc**, **Herneczky István**, **Fadgyas Kálmán**, **Ipsics Lajos**.

A Vadgazdálkodási Szakosztály és az MN Erdő-, Vad- és Mezőgazdasági Helyi Csoportja együttes ülést tartott a Kaszópusztai Erdészetben. Az egész napos program napirendjén **Rácz Antal** főosztályvezető: „A vadállomány-szabályozás időszzerű feladatai” c. előadása és **Berdár Béla**: „Vadászati Expedíció Mongóliában” c. diavetítéssel egybekötött élménybeszámolója szerepelt. Résztevők ezt követően bemutatón vettek részt, ahol a Kaszói Erdészet vadgazdálkodási és erdészeti eredményeivel és természetvédelmi érdekségeivel ismerkedtek meg.

Az erdészettörténeli pályázatra beérkezett pályaműveket az e célra létrehívott bizottság elbírálta. Ennek eredményeként az első és harmadik díjakat nem adta ki, mert nem érkezett ezeknek megfelelő pályamű. A második díjat felemelt összegben (3000 Ft) **Szalay Lajos** és **Geri Hedvig** kapták Barlai Ervin életről és munkásságáról szóló munkájukért. **Fejér Istvánt** és **Dámosy Zoltánt** munkájuk elismeréseként 500—500 Ft jutalomban részesítette a bizottság.

A helyi csoportok életéből

Az MN Budapesti csoportja az MN Kaszópusztai, a Süttői, valamint az Uzsai Erdészet területére tanulmányutat szervezett. Kaszópusztán **Salay László** erdészettanárvezetőhelyettes ismertette az erdészet természeti és gazdálkodási viszonyait. Megtekintették a szentai fűrészüzemet, gépműhelyt, MÁV rakodót, a Kűvölgyi csemetekertet, erdészeti épületeket. **Szoukup Ervin** műszaki vezető bemutatta a Baláta tó természetvédelmi területét, ismertette érdekségeit és a résztvevők megfigyelhették mikroszkóp alatt a rovarevő növényt is. Süttőn **Fesztrőy Tamás** műszaki vezető a vegyszeres növényvédelmi továbbképzőn elsajátított ismereteiről adott tájékoztatást; majd klubdelután keretében **Mrázik Lajos** kerületvezető erdészt búcsúztatták nyugdíjazása alkalmából. Uzsán **Boda Mihály** erdőmérnök részletes ismertetést adott **dr. Káldy József** „Erdészeti gépek karbantartásának és javításának helyzete és a fejlesztés teendői” c. AZ ERDŐ januári számában megjelent cikkéről a helyi viszonyok alkalmazása

érdekében. **Répassy Miklós** fővezető a vadászati balesetelhárítási szabályok fokozott betartásának szükségességéről szolt.

A Debreceni Csoport a Nyíregyházi Csoporttal közös szervezésben tapasztalatcserét rendezett a Debreceni Erdészetben az 1974 őszén és 1975 tavaszán végzett vegyszeres gyomirtási kísérletek tanulmányozására. A tapasztalatcserét **Szemerédy Miklós** osztályvezető vezette.

Az Egri Csoport szociálpolitikai szakcsoportot alakított, amelynek vezetőjéül **Fejes Dénes** erdőmérnököt, a Felsőtárkányi Erdészet vezetőjét választotta meg.

Az Esztergomi Csoport a tatabányai és dorogi bányászokkal, valamint a Vértesi EFAG képviselőivel rendezett klubnap keretében szakmai bemutatót tartott a Lencse-hegyi bánya térségében, ahol **Kmetty István** bányamérnök ismertette a most nyitott bánya adatait és a bányá-

szat — elsősorban a szénbányászat — helyzetét, perspektíváit. Megtekintették a bánya korszerű berendezéseit, beszélgettek a bányászokkal, megismerkedtek örömeikkel, gondjaikkal. A bemutatót a dorogi Technika Házában értékelés követte, amelynek bevezetőjeként Klossner László vezérigazgató köszöntötte a megjelenteket

*

A szakmai továbbképzés keretében a helyi csoportoknál a következő előadásokat tartották:

Baján Rác Antal főosztályvezető: „A vadállomány szabályozás időszeri kérdései”, **Böröczky Kornél** igazgatóhelyettes „Vadgazdálkodási célok és feladatok a Gemenci Erdő- és Vadgazdaság területén”, **dr. Kóhalmi Tamás** osztályvezető „Mongóliai tanulmányút”, **Gáspár Hantos Géza** főosztályvezetőhelyettes „Az erdőgazdálkodás távlati fejlesztése”, **Keszthelyi István** főosztályvezető „Természetvédelem és erdőgazdálkodás”, **Horváth István** osztályvezető „Észak-Amerika és Mexikó nemzeti parkjai és természetvédelmi területei”, **Cornides György** főosztályvezető „Norvégia erdőgazdálkodása”, **Zumpf András** osztályvezető „Talajstabilizációs módszerek az erdei útépítésben”, **dr. Tompa Károly** docens „Új technika az erdőösítésekben”, **Dala László** tud. munkatárs „Az erdő és idegenforgalom”.

Balassagyarmaton Halász Aladár főosztályvezetőhelyettes „Kanada erdőgazdálkodása és faipara”, **dr. Danszky István** „Erdőművelési eljárások, technológiák”.

Veszprémben (MÉM) Mészöly Győző osztályvezető „A környezetvédelem erdészeti feladatai”, **Nagy Miklós** igazgató „Környezetvédelem Veszprém megyében”.

Szombathelyen Horváth István osztályvezető „Tájékoztató az USA, Kanada és Mexikó természetvédelmi területeiről és nemzeti parkjairól” címmel.

Halálozás:

Horváth János erdész 71 éves korában elhunyt.

Balázs Emil gyémántdiplomás erdőmérnök Debrecenben 90 éves korában elhunyt.

Bányai Endre ny. kertészmérnök, gombaszakértő 76 éves korában Budapesten elhunyt.

*

Tagfelvétel: **László István** munkavédelmi előadó, **Fábián Istvánné** beruházási előadó, **Gemesi Károly** tájékoztatási előadó, **Kállay György** birtokpolitikai előadó, **Körmendy Sándorné** adminisztrátor, **Vice Ferencné** titkár, **Görgöcs Tibor** erdőszeknikus, **Péneth Ernő** erdőszeknikus, **Erdélyi András** kertészeti szakelőadó, **Hovanecz János** erdőművelési előadó, **Marosváry Tamás** parképítési szakelőadó, *ifj. Repánszky Ferenc* kertész, **Poch László** fogatgazda, **Bubán István** erdőszeknikus, **Kerekes Gábor** erdőszeknikus, **Koller György** gépesítési szakelőadó, **Láng András** művezető, **Hoffer Miklós** üzemszervezési előadó, **Ari Károly** fa gyártmány üzemvezető, **Baranyi Katalin** kertész szakelőadó, **Arpási Andrásné** anyagforgalmi nyilvántartó, **Bertényi Miklósné** idegenvezető, **Szabatin Lajosné** számlázó (Pilisí Áll. Parkerdőgazdaság Visegrád), **Parkas Jánosné** erdőszeknikus Szombathely, **Horváth Lajos** erdőmérnök Szombathely, **Németh Ferenc** erdőszeknikus Jánosháza, **Papp Péter** erdőszeknikus Vasvár, **Poor Istvánné** beruházási előadó Szombathely, **Schröd László** erdőmérnök Szombathely (Vas megyei Tanács), **Simon Endre** gazdasági igazgatóhelyettes Balassagyarmat, **Veperdi Gábor** erdőmérnök Szolnok, **dr. Komoróczy Károly** körzeti orvos Vaja, *ifj. Babos Imréné* erdőszeknikus Pörboly, **Vados Attiláné** erdőszeknikus Baja, **Kovács Endre**, **Németh Katalin**, **Kondor László**, **Tokaji N. Sándor**, **Varga Gábor** — Sársvár.

A Z ERDŐ szerkesztő bizottsága. Vezető: **dr. Keresztesi Béla**. Főmunkatárs: **Jérome René**. Tagok: **Balázs István**, Budapest; **Beck Antal**, Pécs; **dr. Birck Oszkár**, Budapest; **Boldizsár Antal**, Miskolc; **Botos Géza**, Debrecen; **Büttner Gyula**, Esztergom; **Deák István**, Tamási; **Erdős László**, Budapest; **Fila József**, Budapest; **Firbas Oszkár**, Sopron; **Gáspár Hantos Géza**, Budapest; **Hatler Rudolf**, Kaposvár; **dr. Herpay Imre**, Sopron; **Iharos Frigyes**, Veszprém; **Imreh János**, Budapest; **Jáhn Ferenc**, Eger; **dr. Járó Zoltán**, Budapest; **dr. Káldy József**, Sopron; **Kirdy Pál**, Budapest; **dr. Kiss Rezső**, Budapest; **dr. Madas András**, Budapest; **Mészöly Győző**, Budapest; **dr. Radó Gábor**, Budapest; **dr. Sali Emil**, Budapest; **dr. Solymos Rezső**, Budapest; **dr. Speer Norbert**, Budapest; **Stádei Károly**, Győr; **Tóth István**, Budapest; **dr. Tóth Sándor**, Budapest; **Varga Ferenc**, Sopron; **Vida László**, Szeged; **Vörösmarty Zoltán**, Tatabánya.

ERDŐFELTÁRÁS A FELSZABADULÁS UTÁN

